

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 12.

Lysingaprisur fyri petitreglu: 30 øyr. á forsiðuni,
20 øyr. á 3. og 4. síðu. Vð storri lysingum fæst
avsláttur í prísinum.

Tirsdag hin 25. mars 1930.

Kostar kr. 1,50 fjórðingsárið + Porto. Blaðið
verður bílagt á posthúsinum, brævasvarstøðum
og skrivstovuni. Telf. 143.

4. árg.

Tandlæge BREND

træffes 11-5. Telf. 114.

Svar til Hr. Ex-Konsul Dethlef Thomsens „Ísvirkis Tilblivelse“.

I sidste »Tingakrossur« har forhenværende Konsul D. Thomsen faaet Plads for et meget harmdirrende Angreb paa mig og Færingerne i sin Helhed.

Det turde maaske være det eneste rigtige ikke at værdige et i den Grad smudsigt og for al Værdighed og Saglighed blotet Angreb som Hr. D. Thomsens et Svar og kun overfor Redaktøren af »Tingakrossur« oplyse, at Grunden til at Hr. Thomsen ikke er nævnt blandt dem, der har arbejdet for »Ísvirkissagens« Gennemførelse, beror sig for det første paa:

At »Ísvirkisnevndin« havde set sig nødsagen til at bryde med en Mand, der, skønt givende sig ud for kun af rene filantropiske og idealistiske Grunde at arbejde for den færøske Fiskerbefolkning, og hvis Arbejde var tænkt lønnet med en fremtidig Stilling som Foretagendets merkantile Tillidsmand, dog i Virkeligheden førte et Dobbeltspil af den desværre i den sidste Tid saa moderne, men skæbnesvangre Udhyttekarakter, idet han, samtidig som han til vor Overraskelse krævede 8000 Kr. fra Arbejderne og Fiskerne, bag vor Ryg havde begæret 10% Provision fra Maskinfabrikkerne, som han selvbestaltet forhandlede med paa »Enighedens« Vegne. For Beskyldningerne om Kravet paa Provision har Hr. D. Thomsen endnu ikke renset sig. For Assistance med at indhente Tilbud, der for Sabroes Vedkommende allerede var indkomne, at kræve 10% Provision fra Sælgeren (ca. 6000 Kr.) og 8000 Kr. fra Køberen, den fattige Fisker, foregivende at være begge Parter Tillidsmand, savner et mildt Udtryk og var i hvert Fald ikke egnet til at vække Tillid for Fremtiden. Den fattige færøske Fisker kan ikke under nogen Omstændighed betroe en saadan Mand sine vitale Interesser.

Dernæst var det et umiskendeligt Faktum, at saa længe Hr. D. Thomsen havde med Sagen at gøre, kom man ingen Vegne, idet det syntes som om ingen rigtig havde Tillit til den Sag, hvis Tals- og Tillidsmand han gav sig ud for at være.

Men skønt Angrebets smud-

sige Karakter, og at der efterhaanden bliver alt færre og færre, der tager Notits af Hr. D. Thomsens Person og fantastiske Skrivelser, skal jeg dog ikke for denne Gang undlade at knytte nogle korrigerende Bemærkninger til hans meget forfornede Opsats og nærmest tragikomiske Angreb paa mig og alle Færing, hvilket Produkt viser et saadant Overmaal af barnagtig Forfølgelighed og dristig Uvederhæftighed, at man under Læsningen ikke kan undgaa at føle Medlidenhed med Manden, særlig naar man har paa Fornemmelsen, at vedkommende er lidende af Dipression fra engang store Dage — der er forbi.

Det kan ikke nægtes, at Hr. Ex-Konsul Thomsen har en vis Evne til at faa Folk, der ikke i Forvejen har andet end et maaske endda meget overfladisk Kendskab til hans Selvintroduktion i Bladene, til at tro paa hans foregivne Eminenthed og hellige Iver for Nationaløkonomi. Men det har vist sig — desværre — altid at ende skidt for Ex-Konsulen.

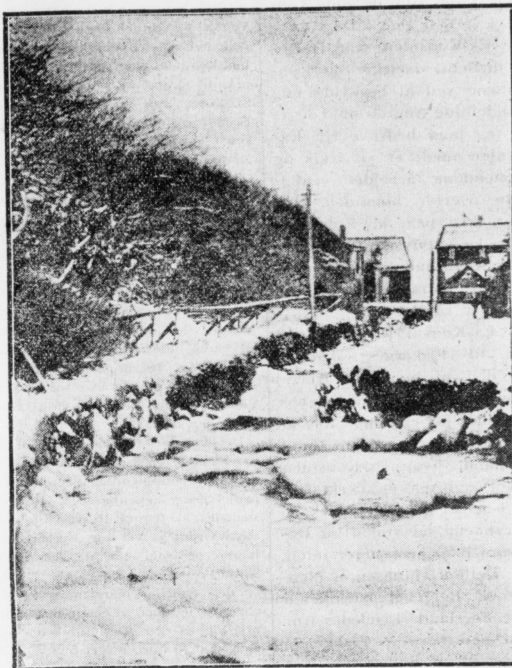
I Relation hertil kan vi ifølge ham selv bemærke hans Rettergang og Degradering fra: hans Overtagelse af sin Faders Millionforretning, hans Direktørverdhed indenfor det islandske Dampskibsselskab, hans ikke videre heldige, men saa dog energiske Deltagelse i Forretningslivet paa Færøerne (her Bech & Sønners Forretning i Erindring), hans Konsulentvirksomhed, hans Konsulværdighed o. s. v. o. s. v. Fra alle disse Stillingers Herligheder har Hr. D. Thomsen maattet gaa. Tilbage er kun en forfornet Mand, der efter til allersidst forgæves at have spekuleret i de »dumme Færingers«, staar ene paa Københavns Grundejeres Udlejningskontor.

At en saadan Gaa-bag-af-Dan-sen har deprimeret Ex-Konsulen og gjort ham en Kende bitter, er ikke andet end menneskeligt. Men er det tilstrækkelig Grund til at lade Galden flyde ud over Færingerne?

At jeg og »Ísvirkisnevndin« paa en vis Tid har ladet os blænde af Hr. D. Thomsens Præleri og modtaget hans selvbestaltede Tjenester, som vi endda ventede os meget af og adskillige Gange har udtrykt vor Tak for, skal ingenlunde nægtes.

Men vi har maattet bedrove Hr. D. Thomsen med at sige ham Sandheden, efterhaanden som den er blevet os klar. Dog har vi følt det som vor Pligt til at bevare den største Tavshed

MARRIUMESSU-KAVI

Kavin — stórkavin — kom okkum øllum nakað seint. Tó gjordist hann drágur kortini, og hefur nú ligið tvær vikur. Ísurin hevur tækt áir og tjarnir; og alt landið, býur og bygðaløg, gøtur og tún, ber um Marriumessu-mundið snjóhvíta búnaðin.

om hans Person overfor Offentligheden, idet vi derved har ment at tjene ham bedst. Men da han nu engang er traadt saa drabeligt frem paa Arenaen og svinger sit Sværd som en gal Mand (dette sidste skal dog ikke tages som en Insinuation eller Gengivelse af den gængse Opfattelse af Ex-Konsulens mentale Tilstand), er jeg som sagt nødt til at korrigere hans Vidloftighed, hvilket lader sig bedst gøre ved en kronologisk Gennemgang af hans Artikel.

Foranlediget af Ex-Konsulens Bemærkning om Statslaanet skal først bemærkes, at dettes definitive Tilsagn forelaa først efter, at han havde faaet sat Stolen for Døren og hele Sagen var omarbejdet og tilrettelagt paa ny — og et nyt Andragende indgivet. Her var det ikke en Fusetast og Dilettant, men en virkelig dygtig Forretningsmand, Finansmand, der assisterede. Hr. Ex-Konsulen skal ikke være bange. Jeg gør mig ikke til af noget, der ikke tilkommer mig. Det vilde aldrig falde mig ind at slaa mig til Ridder paa Sagen. Jeg har haft den Ære og Glæde at være med som »Enighedens«

Tillidsmand og har efter Evne gjort mit bedste. Men det er saa aldeles givet, at uden den virkelig dygtige Assistance og storslaaede Imødekommenhed i Danmark, vilde vi ingen Vegne været kommet. Resultatet er Hovedsagen. Hvem der faar Anerkendelsen er underordnet, saa vidt som det er sandt, at ethvert Arbejde bærer Lønnen i sig selv. Dette vilde jeg ønske, at Ex-Konsulen havde forstaaet, thi jeg tror, at Grunden til, at han har haft en i høj Grad uheldig Haand, der ved den blotte Berøring er i Stand til at forkvakle selv den bedste Sag, er hans enestaende Selvførlighed.

At vi henvendte os til Hr. D. Thomsen, er rigtignok. Men hans Oplysninger angaaende Frysesagen var uden Interesse for os, hvorfor vi ikke fandt nogen Anledning til yderligere at besvare ham. Vi var ellers paa det Tidspunkt i Forbindelse med de mest kendte Firmaer paa Fryseteknikkens Omraade, og havde, foruden Samarbejdet med Hr. Ex-Konsul Thomsen, igennem A/S. Thomas Sabroe hørt om Ottensens Metoden. Hr.

Ex-Konsulen maa renoncere paa Æren af at have lært Færingerne denne nu saa berømte Methode at kende.

Det er først Hr. Ex-Konsulens eksplosive Brev angaaende et stort nordatlantisk Fiskerikon-sortium, bestaaende af tyske Trawlerejere og D. D. F. Co., der bragte os i nærmere Forbindelse med ham.

Dette Konsortium blev fremstillet som en Realitet. Da vi, der holdt paa en kooperativ Rekonstruering af Hjemmefiskeriet, ikke uden videre vilde give op, blev det besluttet, at jeg skulde rejse for at faa Rede paa Sagens virkelige Sammenhæng.

Ved min Ankomst viste det sig, at det tysk-danske storatlantiske Fremsted kun eksisterede i Ex-Konsulens livlige Fantasi.

Jeg havde kun et meget overfladisk Kendskab til Ex-Konsulen, der var luttet Fyr og Flamme. Det kan ikke nægtes, at hans evindelige Vekklager over Færingerne, særlig over Selvstyre- og Sambands-Politikerne, som han slog i Hartkorn med hinanden, naar der var Tale om hans Konsulentansættelse, var lidt trættende.

Jeg maa ogsaa lade Hr. Thomsen, at han var energisk nok. Vi havde i lang Tid Tillid til ham — og bevidnede ham vor Tak. Vi haabede, at han var Manden — men han skuffede.

Det er rigtigt, at Hr. Ex-Konsulen og jeg fik en Fribillet til at rejse til Tyskland, hvor jeg havde ønsket at se Ottensens Metoden demonstreret. Hr. Direktør Raaschou-Nielsen og Konsul Thygesen var saa venlige at tage med. Det er ogsaa rigtigt, at Ex-Konsulen var ivrig for at komme til Tyskland. At hans Interesse refererer sig fuldt saa meget til Ønsket om Erholdelsen af en billig Rejse til dette Land for at afsætte en Frimærkesamling som til selve Frysesagen, er noget jeg først blev klar over i Tyskland, men er i denne Forbindelse underordnet.

Et snurrtigt Eksempel paa Ex-Konsulens løbske Fantasi er hans Bemærkninger om hans Delagtighed i Tilrettelæggelsen af Transportsagen og Introduktionen til Dr. Holm, idet det er først i den allersidste Tid, længe efter at vi kvittede med Ex-Konsulen, at det er blevet til Alvor med, at »Ísvirkissagens« skal have sin egen Baad. Jeg er forvisset om, at Hr. D. Thomsen aldrig har talt med Dr. Holm forinden vor Ankomst til Tyskland, hvor vi blev ført sammen med Doktoren af Hr. Raaschou-Nielsen og Thygesen. Tanken om, at en tysk Trawler skulde